

“A rivin!”, “A rivin i Merecans!”.

La letare di cjarte lizere “Par Avion” e tabaie clâr, “O sarin in Italie il 2 di Avost, e o starin dut il mês”.

Mê mari e je scombussulade, “Bisugne fâi bon acet!”. Gno pari al da di cjalcine aes stanziis. A son plui di vincj agns che a son vie a Toronto, in Canadà. No son nancje stâts al funerâl dai vecjos, “L’avion al coste masse!” a vevin dite.

Gno barbe, lât in Canadà ae fin de vuere come muredôr, cumò al à une imprese cun plui di otante operaris e al à fat fortune.

“O ai à spedît il “cjar” cun la nâf, che al è bielzà rivât a Vignesie; nô o rivarin cun l’avion fin a Vignesie e po o rivarin a Codroip cul “cjar”, al veve scrit gno barbe.

Ma cui tirie il “cjar” a domandin i fruts? “Tasêt che no savês!”, al dîs gno pari.

Nol saveve nancje lui.

La Cadillac celestine e discapotade e je lungje siet metris.

“Ise rivade rote, che i mancje il tet?” a disin i fruts, “Tasêt che no savês ...” al dîs gno pari.

“Ma trop consumie chest po po di machine?” a domandin i fruts, “Cuntun litri e fâs siet chilometris!” al dîs gno barbe.

“O larin in albergo!” a disin lôr. “Ma nancje par sium!” e dîs nestre mari. “Us metin te cjamare dai fruts!”. E noaltris fruts ducj in chê altre cjamare; in cuatri intal jeton, doi da cjâf e doi da pît.

A àn di lâ a cambiâ il “cec”, in bancje.

Tal distributôr a pain cui bogns pe benzine.

“Si mangje ben in Italie ...” a disin lôr.

No si devi mangjâ mâl nancje in Canadà, viodût che a son gras e passûts plui di nô.

Nome a cjase nestre a àn fat fûr siet gjalinis, cuatri cunins, dôs razis, une forme di formadi e ducj i salams che a jerin tal camarin; cumò il curtîl al è vueit (e ancje il camarin).

A àn mangjât e bevût a spesis dai parincj par dut il mês, ma jessint stâts masse impegnâts a gustas e a cenis, no àn mai vût timp par lâ a cambiâ il “cec”.

Mê agne po, simpri ocupade a sbeletâsi e a piturâsi, mai une volte che e vês sparecjât la taule o lavât i plats.

Di tornâ a fa il jet po nancje tabaiâ, simpri mê mari.

Come regâl pal disturb a mê mari i an dât 10 dolars (Canadês) e un dolar par om a noaltris fruts.

“Ce si comprie cuntun dolar, mame?”, domandi jo. “Pôc, frut!”, e rispuint jê.

Al ven il dì de partence e i Merecans saludant a vain, ingropâts.

“O tornarìn!”, a disin lôr.

“Sperin di no!” e pense mê mari.

di Pauli Jacuz